

Aprobat la ședința Consiliului Băncii

proces verbal nr. 10

Din 21 noiembrie 2014

Politica Nr. P_000241_03

*de contabilitate pentru anul 2015 în conformitate cu
Standardele Internaționale de Raportare Financiară*

CUPRINS

1. PREVEDERI GENERALE	3
2. POLITICI DE CONTABILITATE	4
3. DEZVALUIRE REFERITOR RISCURILOR FINANCIARE.....	24
4. ALTE DEZVALUIRI.....	28

1 General

Standardele de contabilitate

BC Mobiasbanca – Groupe Societe Generale SA (in continuare “Banca”) utilizează Standardele Internaționale de Raportare Financiară, după cum au fost emise de către Consiliul Pentru Standardele Internaționale de Contabilitate („SIRF”), pentru întocmirea rapoartelor financiare anuale.

In conformitate cu Legea contabilității 113/27.04.2007, începând cu 1 ianuarie 2012 in scopuri contabile Banca va utiliza SIRF in versiunea adoptata de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Planului de conturi al evidenței contabile în bănci emise de Banca Națională a Moldovei („BNM”).

Perioada contabilă

Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, și include toate operațiunile economice efectuate în bancă în perioada respectivă.

Situațiile financiare interimare

Începând cu anul 2011 Banca va pregăti situațiile financiare interimare pentru perioada de șase luni încheiata la 30 iunie.

Situațiile financiare

Situațiile financiare ale Băncii sunt emise anual și includ următoarele elemente majore conform cerinței în baza SIRF:

- Raportul privind rezultatele financiare
- Bilanțul contabil
- Raportul privind fluxul mijloacelor bănești
- Raportul privind fluxul capitalului propriu
- Note explicative la rapoarte financiare

Rapoartele financiare sunt prezentate în lei moldovenești („MDL”), care reprezintă moneda funcțională și de prezentare a Băncii.

Banca prezintă informația comparativ cu anul precedent pentru toate elementele situațiilor financiare, la fel și pentru toate cazurile de dezvoltări.

Indicii financiari prezentați în rapoarte urmează să reflecte toate operațiunile economice și tranzacțiile care s-au petrecut în perioada gestionară. Indicii financiari prezentați în rapoartele întocmite conform SIRF corespund rezultatelor reale.

Întocmirea rapoartelor financiare reprezintă o informație sistematizată despre evenimentele și operațiunile economice, care influențează asupra rezultatelor activității băncii.

2 **Politici de contabilitate**

Principii de evaluare

Rapoartele financiare ale Băncii sunt întocmite în baza costului istoric, cu excepții pentru:

- Instrumentele financiare derivate sunt evaluate la valoarea justă;
- Activele și obligațiunile financiare deținute la valoarea justă în contul profit și pierderi sunt evaluate la valoarea justă;
- Instrumentele destinate pentru vânzare sunt evaluate la valoarea justă cu excepția acelor instrumente financiare pentru care nu este disponibilă o estimare sigură a valorii juste, în acest caz astfel de instrumente sunt evaluate la cost minus provizioanele pentru pierderi.

Utilizarea estimărilor și evaluărilor

Întocmirea rapoartelor financiare în conformitate cu SIRF prevede ca conducerea să facă evaluări, estimări și presupuneri, cu efecte asupra aplicării politicilor și a sumelor raportate ale activelor și obligațiilor, veniturilor și cheltuielilor. Estimările și presupunerile aferente se bazează pe experiența istorică și alți factori, considerați siguri în aceste condiții, rezultatul lor constituind baza de formare a evaluărilor privind valorile de bilanț ale activelor și obligațiilor, ce nu erau clar prezentate în sursele inițiale. Rezultatele reale pot să difere de aceste estimări.

Estimările și presupunerile aferente sunt verificate în permanență. Revizuirile estimărilor contabile sunt reflectate în perioada în care este revizuită estimarea dacă revizuirea afectează doar acea perioadă, sau reflectate în perioada de revizuire și perioadele viitoare dacă revizuirea influențează atât perioada curentă, cât și pe cele viitoare.

În notele explicative la rapoarte financiar sunt descrise informațiile privind domeniile semnificative de incertitudine ale estimărilor, precum și evaluările esențiale în aplicarea politicilor contabile, cu efecte semnificative asupra sumelor recunoscute în rapoartele financiare.

Conversiunea în valută străină și tranzacțiile în valuta străină

Tranzacțiile în valută străină efectuate în perioada de gestiune sunt convertite la cursul de schimb aplicabil în ziua tranzacției. Soldurile activelor și obligațiilor monetare denominate în valută străină sunt convertite zilnic în lei moldovenești reieșind din cursul oficial al Băncii Naționale pentru valutele străine respective. Diferențele de curs, generate de conversiunea în lei moldovenești a activelor și obligațiilor cu evidență în monedă străină, sunt reflectate în raportul privind rezultatele financiare. Activele și obligațiile nemonetare denominate în valută străină sunt convertite în lei moldovenești conform cursului de schimb în vigoare în ziua tranzacției.

Tranzacțiile în valută străină se contabilizează și se reflectă în rapoartele financiare la data valutarii și la rata de schimb, stipulate de părți pentru înregistrarea mijloacelor bănești în conturile partenerilor. Diferențele de curs care rezultă din aceste tranzacții se înregistrează la venituri sau cheltuieli la data valutarii, folosindu-se rata de schimb a valutilor tranzacționate față de MDL de la acea dată.

2 Politici de contabilitate

Conversiunea în valută străină și tranzacțiile în valuta străină (continuare)

Tranzacțiile spot, contractele valutare și forward, opțiunile valutare, acordurile swap se înregistrează în evidență la valoarea justificată documentar. Valorile justificate ale acestor instrumente se înregistrează în Bilanțul contabil, iar veniturile și pierderile realizate în Raportul privind rezultatele financiare.

Instrumente financiare derivate

Instrumentele financiare derivate sunt recunoscute inițial la valoarea justă. După recunoașterea inițială, instrumentele financiare derivate sunt evaluate ulterior la valorile juste, fără scăderea costurilor de tranzacție ce urmează să fie suportate la vânzare sau ieșire.

Cea mai bună confirmare a valorii juste a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este prețul de tranzacție (valoarea justă a plății efectuate sau încasate), cu excepția cazului în care valoarea justă se confirmă prin comparație cu alte tranzacții de piață curente observabile ale instrumentului (fără modificare sau reambalare) sau în baza unei tehnici de evaluare a cărei variabile includ doar date de pe piețe observabile.

Anumite contracte cu titlu derivat cuprinse în alte instrumente financiare vor fi separate de contractul de bază și contabilizate ca contracte cu titlu derivat, dacă caracteristicile economice și riscurile aferente contractului cu titlu derivat inclus nu sunt strâns legate de caracteristicile economice și riscurile aferente contractului de bază, și contractul de bază nu este înregistrat la valoarea justă prin profit sau pierdere. Contractele complexe cu titlu derivat sunt evaluate la valoarea justă cu modificările recunoscute prin contul de profit sau pierdere.

Active și obligații financiare

(i) Clasificare

Banca își clasifică activele și obligațiile financiare în următoarele categorii:

Active sau obligații financiare exprimate la valoarea justă prin profit sau pierdere. Această categorie se împarte în două sub-categorii: active sau obligații financiare deținute pentru tranzacționare, și active sau obligații financiare exprimate inițial la valoarea justă prin profit sau pierdere. Instrumentele financiare sunt clasificate în această categorie în cazul în care sunt achiziționate în principal pentru a obține un profit pe termen scurt sau la indicația conducerii. Instrumentele derivate sunt, de asemenea, clasificate drept destinate pentru vânzare, cu excepția cazului în care instrumentul derivat este un instrument de acoperire a riscurilor desemnat și efectiv. Instrumentele financiare exprimate la valoarea justă prin profit sau pierdere cuprind cote de participare în capitalul propriu și instrumente derivate cotate la bursă.

Creditele și creanțele sunt active financiare nederivate cu sume de rambursare fixe sau determinabile, care nu sunt cotate pe o piață activă, cu excepția activelor pe care Banca intenționează să le vândă imediat sau în termenul apropiat, a activelor pe care Banca la recunoașterea inițială le desemnează la valoarea justă prin profit sau pierdere, a activelor pe care Banca la recunoașterea inițială le desemnează ca destinate pentru vânzare sau a activelor pentru care este posibil ca deținătorul să nu recupereze substanțial toată investiția inițială, din alte motive decât deprecierea creditului. Creditele și creanțele cuprind credite și avansuri acordate băncilor și clienților.

2 **Politici de contabilitate**

Active și obligații financiare (continuare)

Investițiile păstrate până la scadență reprezintă active financiare nederivate cu sume de rambursare fixe sau determinabile și scadență fixă, pe care conducerea Băncii intenționează și este capabilă să le păstreze până la scadență.

Activele financiare destinate pentru vânzare sunt activele financiare, ce sunt desemnate ca destinate pentru vânzare sau nu sunt clasificate drept credite și avansuri, investiții păstrate până la scadență sau active financiare exprimate la valoarea justă prin profit sau pierdere. Instrumentele destinate pentru vânzare includ obligațiuni de tezaur și alte obligațiuni ce pot fi scontate la băncile centrale, investițiile în fondurile de investiții, investițiile în capitalul propriu și alte hârtii de valoare investiționale ce nu sunt exprimate la valoarea justă prin profit sau pierdere sau păstrate până la scadență.

(ii) Recunoaștere

Activele și obligațiile financiare sunt recunoscute inițial la valoarea justă, plus, în cazul activelor și obligațiilor financiare neexprimate la valoarea justă prin profit sau pierdere, costurile de tranzacționare atribuibile.

Banca recunoaște inițial creditele și avansurile, depozitele, titlurile de creanță emise și obligațiile subordonate la data la care sunt generate. Procurările și vânzările de active financiare sunt recunoscute la data tranzacției la care Banca se angajează să efectueze o procurare sau vânzare. Toate celelalte active și obligații financiare (inclusiv activele și obligațiile desemnate la valoarea justă prin profit sau pierdere) sunt recunoscute inițial la data comercializării, când Banca devine parte a prevederilor contractuale ale instrumentului.

(iii) Derecunoaștere

Banca derecunoaște un activ financiar când expiră drepturile contractuale la fluxurile de mijloace bănești ale activului sau în momentul în care transferă drepturile pentru încasarea fluxurilor de mijloace bănești contractuale ale activului financiar, în cadrul unei tranzacții în care sunt transferate toate riscurile și drepturile asupra beneficiilor aferente activului financiar. Orice cotă în activele financiare transferate, creată sau reținută de Bancă, este recunoscută ca activ sau obligație separată.

Banca derecunoaște o obligație financiară atunci când obligațiile contractuale sunt exonerate, anulate sau expiră.

Banca încheie tranzacții în care transferă activele recunoscute în bilanțul contabil, dar păstrează toate riscurile și drepturile asupra beneficiilor aferente activelor transferate, sau o parte din ele. În cazul în care sunt păstrate toate sau o parte semnificativă din riscurile și drepturile asupra beneficiilor, activele transferate nu sunt derecunoscute din bilanțul contabil. Transferurile de active cu păstrarea tuturor sau a unei părți semnificative de riscuri și drepturi asupra beneficiilor, includ, de exemplu, tranzacțiile de răscumpărare. Hârtiile de valoare vândute în cadrul aranjamentelor de vânzare – răscumpărare sunt derecunoscute în bilanțul contabil și creanțele corespondente de la cumpărător pentru plată sunt recunoscute din data la care Banca transferă activele. Banca utilizează metoda identificării specifice pentru a determina câștigul sau pierderea la derecunoaștere.

2 Politici de contabilitate

Active și obligații financiare (continuare)

(iv) *Compensare*

Activele și obligațiile financiare sunt compensate și valoarea netă este înregistrată în bilanțul contabil doar atunci când există un drept legal de compensare a valorilor recunoscute și există intenția de decontare în bază netă sau de realizare simultană a activului și decontare a datoriei.

Veniturile și cheltuielile sunt prezentate în bază netă doar când acest lucru este permis de standardele de contabilitate, sau în cazul câștigurilor sau pierderilor ce apar în cadrul unui grup de tranzacții similare.

(v) *Evaluarea la costul amortizat*

Costul amortizat al unui activ sau obligații financiare reprezintă valoarea la care este evaluat activul sau obligația financiară la recunoașterea inițială, minus rambursările principalului, plus sau minus amortizarea acumulată, utilizându-se metoda dobânzii efective a oricărei diferențe dintre valoarea inițială recunoscută și valoarea la scadență, minus orice reduceri privind deprecierea. Metoda lineară a dobânzii reprezintă cea mai bună evaluare a Băncii a metodei dobânzii efective.

(vi) *Evaluarea la valoarea justă*

Determinarea valorilor juste ale activelor și obligațiilor financiare se bazează pe prețurile cotate pe piață sau cotațiile de preț ale dealerilor pentru instrumentele financiare comercializate pe piețe active. Valoarea justă a tuturor celorlalte instrumente financiare este determinată prin tehnici de evaluare. Tehnicile de evaluare includ tehnicile valorii nete curente, metoda fluxului scontat de mijloace bănești, compararea cu instrumente similare pentru care există prețuri de piață observabile, și modele de evaluare.

În cazul în care sunt utilizate tehnicile fluxului scontat de mijloace bănești, fluxurile de mijloace bănești preconizate viitoare se bazează pe cele mai bune evaluări ale conducerii și rata de scont reprezintă rata de piață la data bilanțului contabil pentru un instrument cu termeni și condiții similare. Când sunt utilizate modelele de preț, datele inițiale se bazează pe evaluările de piață la data bilanțului contabil. În cazul în care valoarea justă nu poate fi estimată sigur, instrumentele de capital necotate, ce nu au preț de piață cotate pe o piață activă sunt evaluate la cost și testate periodic pentru depreciere.

(vii) *Identificarea și evaluarea deprecierei*

Banca evaluează la data fiecărui bilanț contabil dacă există indicii obiective că activele financiare, ce nu sunt înregistrate la valoarea justă prin profit sau pierdere, sunt depreciate. Activele financiare sunt depreciate atunci când un indiciu obiectiv demonstrează că s-a produs o pierdere în urma recunoașterii inițiale a activului și această pierdere are un impact asupra viitoarelor fluxuri de mijloace bănești aferente activului ce pot fi estimate în mod sigur.

Banca analizează indiciile de depreciere atât la nivelul unui activ individual, cât și la nivel colectiv. Toate activele financiare semnificative în mod individual sunt testate pentru depreciere separat. Toate activele semnificative pentru care s-a determinat că nu sunt depreciate în mod specific, sunt evaluate colectiv pentru orice depreciere suportată, dar neidentificată. Activele ce nu sunt semnificative în mod individual sunt evaluate colectiv pentru depreciere prin gruparea activelor financiare (înregistrate la costul amortizat) cu caracteristici similare de risc.

2 Politici de contabilitate

Active și obligații financiare (continuare)

Indiciile obiective privind deprecierea activelor financiare (inclusiv a cotelor de participare în capitalul propriu) includ neachitarea sau nerambursarea mijloacelor bănești de către debitor, restructurarea de către Bancă a creditului sau avansului în termeni pe care Banca nu i-ar fi utilizat în alte condiții, indicații că debitorul sau emitentul va da faliment, dispariția unei piețe active pentru o hârtie de valoare sau alte date observabile referitoare la un grup de active, cum sunt modificările nefavorabile în statutul de plată al debitorilor sau emitenților dintr-un grup sau condițiile economice ce se corelează cu nerespectarea obligațiilor de plată în cadrul grupului.

Bazându-se pe metodologia internă de evaluare a deprecierei, Banca a inclus date observabile privind următoarele cazuri de pierdere, pe care le-a identificat ca indicii obiective de depreciere a creditelor sau grupurilor de credite acordate clienților:

- 1) dificultăți financiare semnificative ale emitentului sau debitorului;
- 2) o încălcare a contractului, cum este neachitarea sau nerambursarea dobânzilor sau plăților principale;
- 3) creditorul îi acordă debitorului, din motive economice sau juridice legate de dificultățile financiare ale debitorului, concesi pe care nu le-ar acorda în alte condiții;
- 4) este probabil falimentul sau altă formă de reorganizare financiară a debitorului;
- 5) dispariția unei piețe active pentru activul financiar, din cauza dificultăților financiare; sau
- 6) date observabile ce indică că există o diminuare estimabilă a viitoarelor fluxuri de mijloace bănești preconizate ale unui grup de active financiare din momentul recunoașterii inițiale a respectivelor active, deși diminuarea nu se poate identifica încă cu activele financiare individuale din cadrul grupului, inclusiv:
 - (a) modificările nefavorabile ale statutului de plată al debitorilor din cadrul grupului, sau
 - (b) condiții economice naționale sau locale ce se corelează cu neachitarea activelor din cadrul grupului.

Banca stabilește în primul rând, dacă indiciile obiective de depreciere există în mod individual pentru activele financiare semnificative, și în mod individual sau colectiv pentru activele financiare ce nu sunt semnificative în mod individual. În cazul în care Banca stabilește că nu există indicii obiective privind deprecierea unui activ financiar estimat în mod individual, semnificative sau nu, atunci include activul într-un grup de active financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit și le estimează în mod colectiv deprecierea. Activele ale căror depreciere este evaluată în mod individual și pentru care pierderile din depreciere sunt sau continuă să fie recunoscute, nu sunt incluse în estimarea colectivă a deprecierei. Calcularea valorii curente a viitoarelor fluxuri de mijloace bănești preconizate ale unui credit asigurat prin gaj, reflectă fluxurile de mijloace bănești ce pot să rezulte din pierderea dreptului de răscumpărare a proprietății gajate, minus costurile pentru obținerea și vânzarea proprietății gajate, indiferent dacă pierderea dreptului de răscumpărare este probabilă sau nu.

2 Politici de contabilitate

Active și obligații financiare (continuare)

Abordare individuală – expunerea pentru deprecierea individuală este revizuită pe baza fluxurilor viitoare de mijloace bănești, stabilitatea financiară a clientului, și valoarea de piață a gajurilor.

Creditele CLICOM – pentru clienții CLICOM la evaluarea individuală bazată pe expunerea brută bilanțieră și angajamentele irevocabile se utilizează următoarele criterii:

- Ponderea în portofoliul de credite CLICOM – expunerea semnificativă totală va cuprinde cel puțin 70% din portofoliul creditelor CLICOM
- Acoperirea Capitalului normative total – expunerea semnificativă totală va cuprinde cel puțin 150% din capitalul normativ total
- Acoperirea profitului net – expunerile care au un impact $\geq 10\%$ din profitul operațional brut estimate pentru perioada de raportare (impactul este calculate de parcă creditul ar fi acordat în întregime)

Toate aceste trei criterii ar trebuie să fie îndeplinite simultan. Clienții selectați sunt evaluați și provizionați individual conform clasificării interne: anual pentru clienții sănătoși (ratingul SG de la 1 la 6) și trimestrial pentru clienții sănătoși (rating SG 6) în caz dacă sunt supuși deprecierei, sensibili (rating SG – 7+, 7, 7-) și clienți dubioși (rating SG – 8, 9, 10)

Credite CLIPRI – Următoarele tipuri de credite sunt examinate pentru depreciere în mod individual:

- Credite ipotecare (până la momentul în care banca va avea istorie statistică suficientă pentru a le aplica deprecierea colectivă)
- expunerile care au un impact $\geq 10\%$ din profitul operațional brut estimate pentru perioada de raportare (impactul este calculate de parcă creditul ar fi acordat în întregime)
- alte credite asigurate cu întârzieri mai mari de 90 de zile

Alte creanțe:

- expuneri pe bănci
- creanțe nete de la sistemele internaționale de transfer
- alte creanțe

2 Politici de contabilitate

Active și obligații financiare (continuare)

Deprecierea colectiva

Pentru a evalua colectiv deprecierea, creditele acordate clienților sunt grupate în baza unor caracteristici similare ale riscului de credit, ce indică abilitatea debitorilor de a plăti toate datoriile conform termenilor contractuali (de exemplu, în baza evaluării riscului de credit efectuate de Bancă sau a procesului de clasificare, ce ia în calcul tipul activului, ramura industriei, plasarea geografică, tipul gajului, condiția de expirare și alți factori relevanți). Caracteristicile selectate sunt relevante pentru estimarea fluxurilor mijloacelor bănești viitoare pentru grupurile acestor active, prin indicarea capacității debitorilor de a plăti toate datoriile conform termenilor contractuali ai activului evaluat.

Fluxurile viitoare de mijloace bănești din grupul de credite acordate clienților, ale căror depreciere este evaluată colectiv, sunt estimate pe baza experienței istorice a pierderilor pentru creditele cu caracteristici ale riscului de credit similare celor din grup. Experiența istorică a pierderilor se ajustează în baza datelor observabile curente pentru a reflecta efectele condițiilor curente ce nu au influențat perioada pe care se bazează experiența istorică a pierderilor și pentru a elimina efectele condițiilor din perioada istorică, ce nu mai există în prezent.

Banca a elaborat o metodologie de evaluare a deprecierei creditelor și avansurilor, care a fost limitată la date istorice pentru trei ani privind perioada de achitare și sumele viitoarelor fluxuri de mijloace bănești. Banca revizuieste cu regularitate metodologia și presupunerile utilizate la estimarea fluxurilor viitoare de mijloace bănești, pentru a reduce diferențele între pierderile estimate și pierderile reale.

Estimările pot să difere de valoarea ce ar fi fost obținută, în cazul în care ar fi fost disponibilă o suficientă experiență istorică privind perioada de achitare și sumele viitoarelor fluxuri de mijloace bănești preconizate.

În cazul în care evenimentele ulterioare cauzează reducerea pierderilor din depreciere, acestea sunt reversate prin profit sau pierdere.

Caracteristicile selectate de către MBSG:

- credite CLIPRI:
 - credite asigurate: tipul produsului, statutul de restanță, strategia de recuperare a creditelor dubioase (amiabil, prin instanță)
 - credite neasigurate: tipul produsului, statutul de restanță

2 Politici de contabilitate

Active și obligații financiare (continuare)

- Credite CLICOM:
 - în conformitate cu ratingul intern (SG, BHFM) determinat în baza domeniului de activitate, indicatorilor financiari, statutul de restanță, strategia de recuperare a creditelor dubioase (amiabil, prin instanță)
- Provizionarea colectivă este bazată pe LR - rata pierderilor, calculată în funcție de PD – probabilitatea de nerambursare, și LGD – pierderi în caz de nerambursare ($LR = PD \times LGD$).

“Obligațiunile irevocabile” sunt considerate:

- scrisorile de garanție și acreditivale
- liniile de credit destinate persoanelor juridice și limitele aprobate, pentru clienții cu întârziere la plăți de nu mai mult de 60 de zile
- liniile revolving destinate persoanelor fizice (cardurile de credit) și overdraft-urile, pentru clienții cu întârziere la plăți de nu mai mult de 60 de zile

Aceasta se bazează pe contractele curente semnate între Bancă și clienți, pe fiecare tip de produs și politicile interne de monitorizare și de acordare a creditelor.

Pierderile din depreciere aferente hârtiilor de valoare investiționale destinate pentru vânzare sunt recunoscute prin transferarea diferenței dintre costul de achiziție și valoarea justă curentă din capitalul propriu în profit sau pierdere. În cazul în care evenimentele ulterioare cauzează reducerea pierderilor din deprecierea titlurilor de creanță destinate pentru vânzare, pierderea din depreciere este reversată prin profit sau pierdere.

Cu toate acestea, orice recuperare ulterioară în valoarea justă a unei cote de participare în capitalul propriu destinate pentru vânzare și depreciate este recunoscută direct în capitalul propriu.

Provizionarea deplină și casările

Creditele se provizionează la 100% după cum urmează:

- creditele asigurate cu gaj – la moment sunt utilizate toate metodele de recuperare
- creditele neasigurate (credite destinate persoanelor fizice neasigurate, credite MICRO neasigurate, Simplu Finance) – la 150 zile întârziere, pe baza datelor statistice.

Odată ce creditul este în totalitate acordat, acesta este casat imediat.

2 **Politici de contabilitate**

Active și obligații financiare (continuare)

(viii) Desemnarea la valoarea justă prin profit sau pierdere

Banca desemnează activele și obligațiile financiare la valoarea justă prin profit sau pierdere atunci când:

- activele sau obligațiile sunt gestionate, evaluate și raportate intern în baza valorii juste;
- desemnarea elimină sau reduce semnificativ o neconcordanță contabilă ce ar apărea în mod contrar; sau
- activul sau obligația conține un contract cu titlu derivat ce modifică semnificativ fluxurile de mijloace bănești ce ar fi prevăzute în mod contrar în contract.

Activele și obligațiile deținute pentru tranzacționare reprezintă activele și obligațiile pe care Banca le achiziționează sau le suportă în scopuri de vânzare sau de răscumpărare în termen apropiat sau pe care le deține ca parte a unui portofoliu care este gestionat în comun pentru a obține un profit pe termen scurt sau pentru a ocupa o anumită poziție.

Activele și obligațiile deținute pentru tranzacționare sunt recunoscute inițial și evaluate ulterior la valoarea justă în bilanțul contabil, costurile de tranzacționare fiind reflectate direct în profit sau pierdere. Toate modificările în valoarea justă sunt recunoscute în profit sau pierdere ca parte a venitului net aferent tranzacționării. Activele și obligațiile deținute pentru tranzacționare nu mai sunt reclasificate după recunoașterea inițială.

Credite și avansuri

Creditele și avansurile reprezintă active financiare nederivate cu sume de rambursare fixe sau determinabile ce nu sunt cotate pe o piață activă și pe care Banca nu intenționează să le vândă imediat sau în termenul apropiat.

Creditele și avansurile sunt evaluate inițial la valoarea justă plus costurile de tranzacționare incrementale directe, și evaluate ulterior la costul amortizat prin metoda dobânzii efective, cu excepția cazului în care Banca decide să clasifice creditele și avansurile la valoarea justă prin profit sau pierdere. Metoda lineară a dobânzii reprezintă cea mai bună evaluare a Băncii a metodei dobânzii efective.

2 Politici de contabilitate

Hârtii de valoare investiționale

Hârțiile de valoare investiționale sunt evaluate inițial la valoarea justă plus costurile de tranzacționare incrementale directe și sunt contabilizate ulterior, în dependență de clasificarea acestora în păstrate până la scadență sau destinate pentru vânzare.

(i) *Păstrate până la scadență*

Investițiile păstrate până la scadență sunt active nederivate cu sume de rambursare fixe sau determinabile și scadență fixă, pe care conducerea Băncii intenționează și este capabilă să le păstreze până la scadență și care nu sunt desemnate la valoarea justă prin profit sau pierderi sau nu sunt destinate pentru vânzare.

Investițiile păstrate până la scadență sunt înregistrate la costul amortizat prin metoda dobânzii efective. Orice vânzare sau reclasificare a unui număr semnificativ de investiții păstrate până la scadență, înainte de scadența acestora, s-ar solda cu reclasificarea tuturor investițiilor păstrate până la scadență în investiții destinate pentru vânzare și ar împiedica Banca să clasifice hârțiile de valoare investiționale ca păstrate până la scadență în exercițiul financiar curent și în următoarele două exerciții financiare.

Banca a clasificat drept active financiare păstrate până la scadență, titlurile de creanță cum sunt certificatele de depozit emise de Banca centrală.

(ii) *Destinate pentru vânzare*

Investițiile destinate pentru vânzare sunt investiții nederivate ce nu sunt desemnate drept o altă categorie de active financiare. Cotele de participare în capitalul propriu necotate, a căror valoare justă nu poate fi evaluată în mod sigur, sunt înregistrate la cost. Toate celelalte investiții destinate pentru vânzare sunt înregistrate la valoarea justă.

Venitul aferent dobânzilor este recunoscut în profit sau pierderi prin metoda dobânzii efective. Venitul aferent dividendelor este recunoscut în profit sau pierderi în momentul în care Banca are dreptul la dividende. Câștigul sau pierderile de schimb valutar aferente investițiilor în titlurile de creanță destinate pentru vânzare sunt recunoscute în profit sau pierderi.

Alte modificări ale valorii juste sunt recunoscute direct în capitalul propriu până în momentul în care investiția este vândută sau depreciată și soldul în capitalul propriu este recunoscut în profit sau pierderi.

Investițiile în capitalul propriu sunt clasificate ca active destinate pentru vânzare și sunt înregistrate la valoarea justă. În cazul în care nu este disponibilă o estimare sigură a valorii juste, investițiile în capitalul propriu sunt înregistrate la costul actualizat minus deprecierea.

2 Politici de contabilitate

Mijloace bănești și echivalentele lor

Mijloacele bănești și echivalentele lor cuprind soldurile de mijloace bănești în numerar, mijloacele bănești în tranzit și mijloacele bănești din bancomate.

În scopuri de raportare a fluxurilor de mijloace bănești, mijloacele bănești și echivalentele lor cuprind: soldurile de mijloace bănești în numerar, mijloacele bănești depuse la Banca Națională a Moldovei, conturile Nostro în bănci, mijloacele bănești plasate în BNM și alte bănci, cu o scadență inițială mai mică de 90 de zile.

Mijloacele bănești și echivalentele lor sunt înregistrate în bilanț la costul amortizat.

Rezervele obligatorii plasate la BNM

Banca menține în scopuri de lichiditate o rezervă minimă obligatorie calculată la o rată specifică aplicată la soldurile medii la mijloacele atrase de bănci pe parcursul ultimelor 15 zile ale lunii, inclusiv toate depozitele clienților. Din mijloacele atrase în lei moldovenești (MDL) și valută neconvertibilă, rezerva obligatorie se menține în lei moldovenești. Din mijloacele atrase în valută liber convertibilă, rezerva obligatorie se menține în dolari SUA și/sau Euro.

Banca menține rezervele obligatorii în contul curent deschis la BNM din mijloacele atrase în lei moldovenești și valute ne-convertibile. Rezervele din mijloacele atrase în dolari SUA și EURO sunt menținute într-un cont special al rezervelor obligatorii deschis la BNM.

Credite și avansuri de la bănci

Creditele de la bănci sunt recunoscute inițial la valoarea justă reprezentând sumele primite (valoarea justă a sumelor primite) minus costurile de tranzacționare suportate. Creditele de la bănci sunt înregistrate ulterior la costul amortizat prin metoda dobânzii efective. Metoda lineară a dobânzii reprezintă cea mai bună evaluare a Băncii a metodei dobânzii efective.

REPO transactions

Acordurile de vânzare și rechiziționare (REPO) sunt înregistrate ca tranzacții de finanțare asigurate și sunt incluse la credite. Diferențele prețurilor de vânzare și rechiziționare sunt înregistrate ca dobânzi și acumulate peste termenul REPO. Valorile mobiliare achiziționate în cadrul acordului pentru revânzare (REPO reversat) sunt înregistrate ca credite.

2 Politici de contabilitate

Stocuri de mărfuri și materiale

Stocuri de mărfuri și materiale cuprind:

- materiale pentru consum în activitatea operațională și gospodărească a băncii;
- obiecte de mică valoare și scurtă durată.

Evidența stocurilor de mărfuri și materiale se ține pe fiecare tip, grupă de materiale omogene și persoană gestionară.

Stocurile de mărfuri se reflectă în evidența contabilă la costul achiziționării inclusiv TVA. În evidența curentă se folosește metoda FIFO (primul intrat, primul iese) și trecerea la cheltuielile băncii în măsura eliberării și întrebuintării mărfurilor și materialelor.

Obiecte de mică valoare și scurtă durată sunt active valoarea unitară a cărora este mai mică decât plafonul stabilit de legislație (mai puțin de 6000 lei), indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de serviciu mai mică de un an, indiferent de valoarea unei unități.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată procurate și aflate în stoc se țin în evidență la contul bilanțier „Alte stocuri de mărfuri și materiale” iar obiectele predate în exploatare la contul bilanțier „Active de mică valoare și scurtă durată predate în exploatare”. Activele de mică valoare, valoarea unitară a cărora este mai mică de ½ din plafonul stabilit (3000 lei) se trec la cheltuieli în momentul predării lor în gestiune, trecerii la consum, la contul de bilanț „Cheltuieli din ieșirea altor active”. Aceste active se țin în evidență numai în valoarea lor cantitativă la contul extrabilanțier memorandum „Diferite valori și documente” și în valorică la evidența extrasistemică.

Activele de mică valoare, valoarea unitară a cărora este mai mare de ½ din plafonul stabilit (3000 lei) din momentul predării lor în exploatare se țin în evidență la contul de bilanț „Active de mică valoare și scurtă durată predate în exploatare”. Valoarea lor se reflectă la cheltuieli la contul de bilanț „Uzura activelor de mică valoare și scurtă durată predate în exploatare”.

Mijloace fixe

Active materiale pe termen lung – active materiale, prețul unitar al cărora depășește plafonul stabilit de legislație (6000 lei) planificate pentru utilizare mai mult de un an în activitatea de producție, comercială și alte activități, executarea lucrărilor, prestarea serviciilor.

Activele materiale pe termen lung procurate și luate la evidență până în a.2007 a căror valoare este mai mică de 3000 lei pentru o unitate, rămân în componența activelor materiale pe termen lung până la uzura deplină a lor (în evidența financiară).

Articolele de mijloace fixe sunt înregistrate la cost, minus valoarea uzurii acumulate și pierderile din depreciere. Cheltuielile de investiții în mijloacele fixe în curs de execuție sunt capitalizate și le este calculată uzura în momentul în care activele sunt date în exploatare.

Banca recunoaște în valoarea de bilanț a unui articol de mijloace fixe costul piesei de schimb aferentă articolului în momentul în care este suportată cheltuiala și este probabil ca beneficiile economice viitoare aferente articolului, vor reveni Băncii și costul activului poate fi evaluat în mod sigur. Toate celelalte cheltuieli sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare, pe măsură ce sunt suportate.

2 Politici de contabilitate

Mijloace fixe (continuare)

Uzura este calculată prin metoda lineară, în baza duratei de funcționare utilă a mijloacelor fixe - durata de utilizare în ani a activului respectiv, în decursul căruia în rezultatul exploatării activului se obține avantaj economic. Banca utilizează, în conformitate cu legislația, următoarele durate de funcționare utilă a mijloacelor fixe:

Active	Perioada de amortizare
Clădiri	40-56 ani
Lucrări de construcții capitale în clădirile arendate	O perioadă mai mică decât durata de funcționare utilă sau termenul contractului de închiriere
Vehicule	5-7 ani
Computere	4-5 ani
Echipament	5-15 ani
Mobilier și echipament de birou	2.5-15 ani

Valoarea de bilanț a activelor Băncii este revăzută la data întocmirii fiecărui bilanț contabil pentru a determina dacă există indicii privind deprecierea acestora. În cazul existenței unor astfel de indicii, se estimează valoarea recuperabilă a activelor. Pierderile aferente deprecierei activelor sunt reflectate în raportul privind rezultatele financiare.

Active nemateriale

Soft operațional automatizat

Licențele de soft operațional automatizat achiziționate sunt capitalizate în baza cheltuielilor suportate pentru achiziționarea și darea în exploatare a softurilor corespunzătoare. Aceste cheltuieli sunt amortizate pe baza duratei de viață utilă preconizate de până la 5 ani.

Cheltuielile pentru dezvoltarea și menținerea programelor de soft operațional automatizat, sunt recunoscute ca cheltuieli pe măsură ce sunt suportate. Cheltuielile ce se referă direct la elaborarea produselor de soft identificabile și unice, ce se află în posesia Băncii și este probabil să genereze beneficii economice ce vor depăși cheltuielile într-un an, sunt recunoscute ca active nemateriale. Cheltuielile directe includ remunerarea angajaților responsabili de dezvoltarea softului și o parte corespunzătoare de cheltuieli indirecte.

Cheltuielile de dezvoltare a softurilor operaționale automatizate sunt recunoscute ca active și sunt amortizate prin metoda lineară, pe baza duratei de viață utilă de 5 ani.

Licențe

Licențele sunt capitalizate pe baza costurilor de achiziționare a licenței respective. Aceste costuri sunt amortizate pe baza perioadei de valabilitate a licenței (5-20 de ani).

2 Politici de contabilitate

Active nemateriale (continuare)

Cheltuieli ulterioare

Cheltuielile pentru dezvoltare sunt capitalizate în cazul în care produsul sau procesul este fezabil din punct de vedere tehnic și comercial și Banca dispune de resurse suficiente pentru finalizarea acestora. Cheltuielile capitalizate includ cheltuielile directe privind remunerarea muncii și o parte corespunzătoare de cheltuieli indirecte. Alte cheltuieli pentru dezvoltare sunt reflectate în raportul privind rezultatele financiare pe măsură ce sunt suportate.

Deprecierea activelor nefinanciare

Valorile de bilanț ale activelor nefinanciare ale Băncii, cu excepția activelor privind impozitul pe venit amânat, sunt revizuite la fiecare dată a întocmirii bilanțului contabil, pentru a determina dacă există indicii privind deprecierea. În cazul în care există asemenea indicii, este estimată valoarea recuperabilă a activului.

În cazul activelor cu o durată de viață activă nedefinită și activelor nemateriale ce nu au fost încă date în exploatare, valoarea recuperabilă este estimată la data întocmirii fiecărui bilanț contabil.

O pierdere din depreciere este recunoscută atunci când valoarea de bilanț a unui activ sau unități generatoare de numerar depășește valoarea recuperabilă. Pierderile din depreciere sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare.

Pierderile din depreciere recunoscute cu referire la unitățile generatoare de numerar, sunt alocate în primul rând pentru a reduce valoarea de bilanț a oricărui goodwill alocat unităților generatoare de numerar (grupului de unități) și, ulterior, în bază de rate, pentru a reduce valoarea de bilanț a celorlalte active din unitate (grupul de unități).

Calcularea valorii recuperabile

Valoarea recuperabilă a altor active reprezintă valoarea cea mai mare dintre prețul net de vânzare și valoarea de utilizare. La estimarea valorii de utilizare, fluxurile de mijloace bănești preconizate viitoare sunt scontate la valoarea curentă în baza ratei de scont aplicată până la impozitare, ce reflectă estimările curente de piață a valorii în timp a banilor și riscurile aferente activului. Pentru activele ce nu generează afluxuri independente de mijloace bănești, valoarea recuperabilă este determinată pentru unitatea generatoare de numerar căreia îi aparține activul.

2 Politici de contabilitate

Deprecierea activelor nefinanciare (continuare)

Reversarea deprecierei

O pierdere din depreciere aferentă unui goodwill nu este reversată. În ceea ce privește alte active, pierderile din depreciere sunt reversate în cazul în care au fost modificate estimările utilizate pentru determinarea valorii recuperabile.

O pierdere din depreciere este reversată doar în măsura în care valoarea de bilanț a activului nu depășește valoarea recuperabilă, ce ar fi fost stabilită, minus uzura sau amortizarea, în cazul în care nu ar fi fost recunoscută nici o pierdere din depreciere.

Depozite de la clienți

Depozitele de la clienți sunt evaluate inițial la valoarea justă plus costurile de tranzacționare și evaluate ulterior la costul amortizat prin metoda dobânzii efective.

Garanții financiare

Garanțiile financiare sunt contracte în care se prevede ca Banca să efectueze plăți specificate pentru a rambursa deținătorului o pierdere pe care acesta o suportă în cazul în care un anumit debitor nu efectuează plata la termenul stabilit conform condițiilor instrumentului debitor.

Obligațiile de garanții financiare sunt recunoscute inițial la valoarea justă și valoarea justă inițială este amortizată pe perioada garanției financiare. Obligația de garanție este înregistrată ulterior la cea mai mare valoare dintre valoarea amortizată și valoarea curentă a oricăror plăți preconizate (în cazurile în care plata în cadrul garanției a devenit probabilă). Garanțiile financiare sunt incluse în categoria alte obligațiuni.

Acreditivile documentare

Evidența acreditivilor de import se ține la contul condițional „Acreditiv”. Evidența analitică să duce la fiecare acreditiv în parte. Suma acoperirilor la acreditiv de import se plasează la contul „Creditori pe decontări documentare”.

Evidența acreditivelor de export avizate clientului până la expedierea documentelor se ține la contul memorandum „Diferite valori și documente: Acreditiv de export” – în valoarea nominală a acreditivului. Suma documentelor de plată conform acreditivului de export, expediate la banca emitentă se reflectă la contul memorandum „Documente de decontare la corespondenți străini” – în valoarea nominală documentelor expediate. Evidența contabilă a sumei acoperirii acreditivilor de export în baza documentelor expediate se reflectă în contul „Creditori pe decontări documentare”.

Comisionul obținut de bancă de la operațiuni cu acreditivile bancare să reflectă la conturile de venituri în valoarea rămasă după achitarea tuturor comisioanelor în folosul băncilor corespondente.

2 **Politici de contabilitate**

Capital acționar

Capitalul propriu include capitalul social, primele de acțiuni, capitalul de rezervă și profitul nedistribuit al perioadei de gestiune și a perioadelor precedente.

Acțiunile ordinare sunt recunoscute ca capital propriu. Costurile incrementale direct imputabile emisiunii acțiunilor ordinare și opțiunilor acționare, sunt recunoscute ca o deducere din capitalul propriu, net de orice efecte fiscale. Capitalul social este egal cu valoarea nominală a acțiunilor plasate și este format numai în valută națională din acțiuni ordinare la valoarea nominală 10,00 lei fiecare. Capitalul social se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor plasate. Modificări în capitalul social pot avea loc în rezultatul emisiei de noi acțiuni, majorării nominalului unei acțiuni plasate, iar micșorării capitalului social în cazul diminuării valorii nominale a unei acțiuni sau anulării acțiunilor de tezaur.

Primele de acțiuni reprezintă diferența dintre valoarea nominală și prețul de subscriere.

Capitalul de rezervă al băncii se formează din contul defalcărilor din profitul nedistribuit în mărime de 10% de la capitalul social conform Statutului Băncii. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se folosește pentru acoperirea pierderilor băncii.

Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate conform destinațiilor prevăzute de Hotărâri ale adunării generale a acționarilor: la plata dividendelor și la formarea fondului de rezervă și la acoperirea pierderilor perioadei precedente.

Dividendele la acțiunile ordinare sunt recunoscute ca obligații în perioada în care sunt declarate.

2 Politici de contabilitate

Dobânda

Veniturile și cheltuielile aferente dobânzilor pentru instrumentele financiare sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare la costul amortizat, prin metoda dobânzii efective. Metoda lineară a dobânzii reprezintă cea mai bună evaluare a Băncii a metodei dobânzii efective.

Metoda dobânzii efective este o metodă de calculare a costului amortizat al unui activ sau obligații financiare și distribuirea venitului sau cheltuielii aferente dobânzii în perioada relevantă. Rata dobânzii efective este rata ce scontează exact plățile sau încasările de numerar viitoare estimate de-a lungul duratei preconizate de viață a instrumentului financiar sau, după caz, de-a lungul unei perioade mai scurte, la valoarea netă de bilanț a activului sau obligației financiare. La calcularea ratei dobânzii efective, Banca trebuie să estimeze fluxurile de mijloace bănești, luând în considerare toți termenii contractuali ai instrumentului financiar (de exemplu, plățile în avans, opțiunile call și alte similare), dar nu va lua în considerare viitoarele pierderi aferente creditului. Calcularea include toate onorariile și plățile achitate sau primite între părțile contractante, ce sunt parte integrantă a ratei dobânzii efective, costurile de tranzacționare și toate celorlalte prime sau sconturi.

Veniturile și cheltuielile aferente dobânzilor, incluse în raportul privind rezultatele financiare, includ dobânda la activele și obligațiile financiare la costul amortizat în baza ratei dobânzii efective. Metoda lineară a dobânzii reprezintă cea mai bună evaluare a Băncii a metodei dobânzii efective.

Alte venituri si cheltuieli

Veniturile si cheltuielile se constata si se reflecta in rapoartele financiare in perioada in care s-au produs, indiferent de momentul efectiv al încasării sau plății mijloacelor bănești.

Veniturile aferente taxelor și comisioanelor sunt generate în timpul serviciilor financiare, prestate de Bancă, ce includ generarea creditelor, taxele de angajament, taxele pentru carduri, serviciile de administrare a numerarului, serviciile de brokeraj.

Taxele și comisioanele ce se referă direct la generarea activului sau obligației financiare (atât veniturile, cât și cheltuielile) sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare ca parte a calculării ratei dobânzii efective. Taxele de angajament aferente creditelor, care este posibil să fie utilizate treptat, sunt amânate împreună cu cheltuielile directe aferente, și sunt recunoscute ca parte a ratei dobânzii efective aferente creditului. Metoda lineară a dobânzii reprezintă cea mai bună evaluare a Băncii a metodei dobânzii efective.

Comisioanele legate de gestionarea conturilor curente sunt sporite până la momentul când contul are statut „Activ”. Odată cu schimbarea statutului contului în „Non-activ”, din diverse motive, comisioanele pentru gestionarea conturilor nu mai sunt sporite.

În cazul relațiilor contractuale între Bancă și o persoană terță ce presupune împărțirea/ re-facturarea a tuturor sau a unei părți a costurilor, o parte a costurilor care urmează să fie re-facturate se reflectă pe un cont de tranzit în bilanțul contabil și este revărsată la decontare.

2 **Politici de contabilitate**

Alte venituri si cheltuieli (continuare)

Toate costurile aferente litigiului referitor contractelor de credit, din cauza neachitării de către clienți (taxa de stat, costuri notariale, etc.) sunt recunoscute ca cheltuieli ale Băncii pe măsura apariției acestora. În caz că aceste costuri sunt mai apoi achitate de către client, acestea sunt revărsate din același cont de cheltuieli.

Alte venituri aferente taxelor și comisioanelor ce sunt generate în timpul serviciilor financiare prestate de Bancă, includ serviciile de administrare a numerarului, serviciile de brokeraj și sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare prin metoda specializării exercițiului, în momentul în care este prestat serviciul corespunzător.

Alte cheltuieli aferente taxelor și comisioanelor se referă în mare parte la taxe aferente tranzacțiilor și serviciilor, și sunt recunoscute ca cheltuieli în momentul în care este prestat serviciul.

Venitul net din tranzacționare

Venitul net din tranzacționare include toate modificările valorii juste a instrumentelor derivate, venitul minus pierderea din operațiunile de schimb valutar și venitul net aferent hârtiilor de valoare destinate pentru vânzare.

Venitul aferent dividendelor

Venitul aferent dividendelor este recunoscut în raportul privind rezultatele financiare la data la care este declarat dividendul.

Plăți privind leasingul operațional

Plățile privind leasingul operațional sunt recunoscute în profit sau pierderi prin aplicarea metodei lineare pe baza termenului de leasing. Facilitățile de leasing obținute sunt recunoscute ca parte integrantă a cheltuielilor totale de leasing, pe baza termenului de leasing.

Plățile minime de leasing efectuate în cadrul leasingului financiar sunt repartizate între cheltuielile financiare și reducerea obligației neonorate. Cheltuielile financiare sunt alocate pentru fiecare perioadă pe parcursul termenului de leasing pentru a produce o rată periodică constantă a dobânzii aferente soldului rezidual al obligației. Plățile contingente de leasing sunt contabilizate prin revizuirea plăților minime de leasing pentru perioada reziduală a leasingului în momentul în care este confirmată ajustarea de leasing.

2 **Politici de contabilitate**

Alte venituri și cheltuieli (continuare)

Beneficiile angajaților

Beneficii de serviciu pe termen scurt

Beneficiile de serviciu pe termen scurt ale Băncii, ce includ salarii, prime, concedii plătite și contribuții de asigurare socială, sunt recunoscute ca cheltuieli pe măsură ce sunt suportate.

Planuri determinate de contribuții

Obligațiile de contribuție la planurile de pensii determinate sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare, drept cheltuieli pe măsură ce sunt suportate.

Banca efectuează plăți, în cursul activității ordinare, în Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Națională de Asigurări Medicale în numele angajaților cu cetățenie moldovenească, pentru pensii, asistență medicală și ajutor de șomaj. Toți angajații Băncii sunt membri și sunt obligați prin lege să facă contribuții definite (incluse în contribuțiile de asigurare socială) în fondul de pensii (un plan de contribuții definit de stat). Toate contribuțiile relevante în fondul de pensii al Republicii Moldova, sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare, drept cheltuieli, pe măsură ce sunt suportate. Banca nu mai are alte obligații în acest sens.

Banca nu dispune de un program individual de plată a pensiilor, și, în consecință, nu are obligații privind plata pensiilor. Banca nu dispune de nici un alt plan de beneficii determinate sau de un plan de beneficii post-pensionare. Banca nu are obligația să presteze alte servicii angajaților curenți sau foști.

Provizioane

Provizionul este reflectat în bilanțul contabil în cazul în care Banca are o obligație curentă legală sau implicită, ce rezultă din evenimente anterioare, și este probabil să fie necesară o reducere de beneficii economice pentru a stinge obligația.

Raportarea pe segmente

În 2012 Banca va efectua tranzacții bancare doar pe piața Republicii Moldova. Conducerea consideră că riscurile și beneficiile aferente, specifice activității bancare, nu diferă semnificativ între categoriile de clienți și regiunile geografice și nu consideră, în consecință, că identificarea segmentelor de raportare separate este necesară și ar aduce beneficii suplimentare.

Rezultat pe acțiune

Banca prezintă date despre rezultatul de bază și diluat pe acțiune ("RPA") pentru acțiunile ei ordinare. RPA de bază se calculează prin împărțirea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari ai Băncii la media ponderată a numărului acțiunilor ordinare în circulație pe parcursul perioadei. RPA diluat se determină prin ajustarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari și media ponderată a numărului de acțiuni ordinare în circulație pentru efectul tuturor acțiunilor ordinare

potențiale diluate ce cuprind note convertibile și opțiuni cu acțiuni acordate angajaților.

2 Politici de contabilitate

Impozite

Impozitele și taxele în Bugetul de Stat și bugetele locale sunt calculate și achitate în conformitate cu prevederile Codului fiscal, Legii Bugetului pe anul gestionar și hotărârile autorităților locale.

Impozitul pe venit pentru perioada de gestiune cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe venit se reflectă în raportul privind rezultatele financiare, cu excepția cazurilor când acesta se referă la articole raportate direct la creșterea sau diminuarea capitalului propriu. În acest caz impozitul pe venit se reflectă în capitalul propriu.

Impozitul pe venitul curent reprezintă suma totală a impozitului calculată pentru întreaga sumă a venitului impozabil aferent perioadei de gestiune, utilizând cota impozitului pe venit în vigoare sau care se află în proces de aprobare la data întocmirii bilanțului contabil, și orice ajustări privind impozitul pe venit calculat pentru toate perioadele de gestiune precedente.

Impozitul amânat este calculat și constatat prin metoda obligației bilanțiere, ce presupune constituirea unui provizion pentru diferențele temporare între venitul calculat conform contabilității financiare și cel calculat conform legislației fiscale, ce apar într-o perioadă și se corectează în una din perioadele viitoare. Efectele fiscale ale diferențelor temporare apărute în perioada curentă se calculează utilizând rata de impozitare în vigoare.

Cota impozitului pe venit în vigoare în 2015 va constitui 12% (2014 – 12%).

Activul de impozit amânat este recunoscut doar în măsura în care poate fi obținut un profit impozabil suficient, față de care să poată fi utilizat activul respectiv. Activele de impozit amânat sunt reduse pe măsură ce nu mai există o probabilitate de realizare a beneficiului fiscal corespunzător impozitului amânat.

3 Dezvăluire referitor riscurile financiare

Introducere și prezentare generală

Cele mai importante tipuri de riscuri financiare la care este expusă Banca sunt:

- Riscul de credit
- Riscul de lichiditate
- Riscul ratei dobânzii
- Riscul operațional
- Riscul valutar

Riscul de credit

Riscul de credit este riscul apariției unei pierderi financiare a Băncii în cazurile în care clientul sau contrapartida implicate în tranzacțiile aferente instrumentelor financiare nu-și onorează obligațiile contractuale, expunerea de bază a Băncii la riscul de credit este legată de creditele și avansurile acordate clienților și altor bănci și hârtiile de valoare investiționale. Banca este expusă riscului de credit și în cazurile în care acționează în calitate de parte intermediară în numele clienților sau altor terți, sau când emite garanții.

Majoritatea concentrărilor de riscuri de credit sunt generate de amplasarea și tipul clientului în raport cu investițiile, creditele, avansurile și garanțiile acordate de Bancă.

Deprecierea creditelor și a hârtiilor de valoare

Creditele și hârtiile de valoare depreciate sunt acele credite și hârtii de valoare, pentru care Banca determină că este probabil că va fi incapabilă să colecteze toate plățile aferente principalului și dobânzilor datorate în conformitate cu condițiile contractuale prevăzute prin aranjamentele creditului / hârtiei de valoare.

Credite care nu sunt expirate sau depreciate

Această categorie include creditele și hârtiile de valoare pentru care rata de pierdere este egală cu zero. Creditele și avansurile acordate clienților incluse în această categorie reprezintă creditele ipotecare și lombard, pentru care rata de neplată și survenire a pierderii este considerată de a fi zero datorită acoperii prin gaj solvabil.

Creditele cu termenele renegociate

Creditele cu termenele renegociate sunt acele credite care au fost restructurate datorită înrăutățirii stării financiare a debitorului și pentru care Banca a făcut concesiuni care în alta situație nu ar fi fost calculate. Odată renegociat, creditul rămâne în categoria stabilită indiferent de performanțele satisfăcătoare după restructurare.

Defalcările pentru pierderi

Banca stabilește defalcări pentru reduceri pentru pierderi care reprezintă estimările sale privind pierderile ce ar surveni în portofoliul său de credite. Principalele componente ale acestor defalcări sunt componenta pierderii specifice legată de expunerile semnificative individuale, și defalcările colective privind reducerile pentru pierderi la credite stabilite pentru grupuri omogene de active în legătură cu pierderile la credite, ce au survenit, dar neidentificate încă, ca urmare a evaluării individuale privind deprecierea.

3 Dezvăluire referitor riscurile financiare

Politica privind trecerea la scăderi

Banca trece la scăderi soldul unui credit / hârtii de valoare (și oricare provizioane privind pierderile din depreciere) în cazurile în care Banca determină că creditele / hârțiile de valoare sunt ne-colectabile. Această determinare este efectuată după examinarea informației cum ar fi modificări semnificative în statutul financiar al debitorului / emitentului astfel încât debitorul /emitentul nu-și poate onora obligațiile de plată, sau încasările din vânzarea gajului nu vor fi suficiente pentru rambursarea integrală a expunerii.

Riscul de lichiditate

Riscul de lichiditate reprezintă riscul pe care Banca îl va înregistra în caz de dificultate a onorării obligațiilor rezultând din obligațiile financiare.

Managementul riscului de lichiditate

Poziția Băncii privind managementul lichidității este de a asigura, în măsura cea mai mare posibilă, că va avea suficientă lichiditate pentru a-și onora obligațiile la scadență, în condiții normale sau de criză, fără a suporta pierderi inacceptabile sau riscând să dăuneze reputației Băncii.

Pe termen scurt lichiditatea este gestionată de către Departamentul Trezorerie în baza informației primite de la alte entități de afaceri privind profilul lichidității activelor și obligațiilor lor financiare și a detaliilor privind fluxurile viitoare de mijloace bănești ce pot fi obținute din activitatea de afaceri prognozată în viitor. Trezoreria astfel menține un portofoliu al activelor lichide pe termen scurt, compus în mare parte din hârții de valoare investiționale lichide pe termen scurt, credite și avansuri băncilor și alte facilități interbancare, în scopul asigurării menținerii unei lichidități suficiente a întregii Băncii.

Pe termen mediu și lung lichiditatea este gestionată prin intermediul serviciului de gestionare a activelor și pasivelor care raportează comitetului ALCO privind necesitățile de finanțare viitoare.

Riscul de piață

Riscul de piață este riscul modificării prețurilor de piață, cum ar ratele dobânzilor, prețul acțiunilor, cursurile de schimb valutare și a marjelor creditare care vor afecta Banca sau valoarea instrumentelor sale financiare deținute. Obiectivul managementului riscului de piață este managementul și controlul expunerilor la riscul de piață în limita parametrilor acceptabili, optimizând rezultatul riscului.

3 Dezvăluire referitor riscurile financiare

Riscul ratei dobânzii

Activitatea Băncii este expusă riscului aferent fluctuației ratei dobânzii, ce se exprimă prin faptul că activele și obligațiile purtătoare de dobândă devin scadente sau își modifică valoarea în termene sau sume diferite. Activitățile de gestiune a riscurilor au ca obiectiv optimizarea venitului net aferent dobânzilor, cu condiția ca nivelurile ratei dobânzii cotate pe piață să fie corelate la strategiile de afaceri ale Băncii.

Sensibilitatea venitului net obținut din dobânzi reprezintă efectul modificării ratei dobânzii la activele și datoriile variabile la venitul net din dobânzi al Băncii. Sensibilitatea capitalului statutar se calculează prin reevaluarea activelor financiare cu rate fixe pentru efectele modificărilor efectuate la ratele dobânzilor, bazându-se pe presupunerea că sunt schimbări paralele pe grafice. Conform evoluției pieței financiare, Banca estimează o fluctuație de + / - 100 puncte de bază pe active și pasivele ei, și prevede impactul asupra acestei fluctuații a venitului net din dobânzi.

Riscul valutar

Banca este expusă riscului valutar prin tranzacțiile cu valută străină față de leul moldovenesc. Există de asemenea un risc bilanțier ca obligațiile monetare nete exprimate în valute străine vor avea o valoare mai mare când vor fi convertite în lei moldovenești ca rezultat al mișcărilor valutare.

Banca își gestionează expunerea la variațiile ratelor de schimb prin modificarea structurii activelor și obligațiilor. Principalele valute străine deținute de Bancă sunt Euro, dolarul SUA, și RUB. Banca efectuează operațiuni atât în valuta locală cât și în valută străină și monitorizează expunerea sa valutară zilnic și își închide pozițiile valutare prin intermediul limitelor individuale definite stabilite de BNM pentru fiecare valută în parte și pe total. Banca are ca scop să minimizeze expunerea sa la riscul valutar prin menținerea unei poziții valutare deschise la un nivel minim.

Expunerea Băncii la riscul aferent activității de tranzacționare generează câștiguri și pierderi provenite din variația cursului valutar ce sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare. Aceste expuneri cuprind activele și obligațiile monetare ale Băncii ce nu sunt denumite în moneda de măsură utilizată de Bancă

Riscul operațional

Riscul operațional este riscul pierderii directe sau indirecte, generat de o serie de cauze asociate cu procesele, personalul, tehnologiile și infrastructura Băncii, dar și de factori externi, cu excepția riscurilor de credit, de piață și de lichiditate, cum sunt factorii generați de prevederile legale și normative și de standardele general acceptate de etică corporativă. Riscurile operaționale sunt generate de toate operațiunile Băncii și constituie un pericol pentru toate entitățile comerciale.

Obiectivul Băncii este gestionarea riscului operațional pentru a echilibra evitarea pierderilor financiare și prejudiciilor aduse reputației Băncii cu eficiența generală a costului și pentru a evita procedurile de control ce limitează inițiativa și creativitatea.

3 Dezvăluire referitor riscurile financiare

Riscul operațional (continuare)

Responsabilitatea primară pentru elaborarea și implementarea controalelor de depistare a riscurilor operaționale este atribuită managerului șef din fiecare unitate comercială. Responsabilitatea este confirmată prin elaborarea unor standarde generale ale Băncii privind gestiunea riscurilor operaționale în următoarele domenii:

- Cerințe privind delimitarea corespunzătoare a funcțiilor, inclusiv autorizarea independentă a tranzacțiilor
- Cerințe privind verificarea și monitorizarea tranzacțiilor
- Respectarea prevederilor normative și legale
- Documentarea controalelor și procedurilor
- Cerințe privind estimarea periodică a riscurilor operaționale și caracterul adecvat al controalelor și procedurilor de eliminare a riscurilor depistate
- Cerințe privind raportarea pierderilor operaționale și acțiunile de remediere propuse
- Elaborarea planurilor de cheltuieli neprevăzute
- Instruire și dezvoltare profesională
- Standarde etice și comerciale
- Reducerea riscurilor, inclusiv asigurările, în cazul în care se dovedește eficient.

Gestionarea capitalului

Obiectivele Băncii în timpul gestionării capitalului constau în protejarea capacității Băncii conform principiului continuității întreprinderii pentru a produce profit acționarilor și beneficii altor mandatar și pentru a menține o structură optimă de capital pentru a reduce costurile capitalului.

Pentru a menține sau ajusta structura capitalului, Banca poate ajusta cantitatea dividendelor plătite acționarilor, rentabilitatea capitalului acționarilor, să emită acțiuni noi sau să vândă activele pentru a reduce datoria. Nu au fost modificări în obiective, politici și procese din perioadele precedente.

Suficiența capitalului și capitalul normativ sunt monitorizate de managementul Băncii, tehnici bazate pe îndrumările elaborate de Banca Națională a Moldovei.

Banca Națională a Moldovei impune ca fiecare Banca să mențină un nivel minim al capitalului normative total (MDL'000 100,000), și menține a rata a capitalului normativ total la activele ponderate la risc de 12 % până la 30 iunie 2012, 16% până la 30 iunie 2013, 18% până la 30 iunie 2014 și 20% ulterior.

4 Alte dezvoltări

Estimarea valorii juste

Valoarea justă este suma pentru care poate fi schimbat un instrument între părțile cunoscătoare și dispuse în cadrul unei operații comerciale. Reprezintă o aproximare generală a valorii posibile și poate să nu fie realizată niciodată în mod efectiv.

Banca ia în considerare posibilitatea de a moderniza sistemul de raportare pentru a facilita estimarea valorii juste, pe baza fluxurilor scontate de mijloace bănești, utilizând ratele de piață ale dobânzilor pentru instrumentele financiare cu caracteristici similare de risc și scadențe reziduale individuale la data de raportare.

Notele expuse în continuare rezumă metodele și conceptele principale utilizate la estimarea valorii juste a instrumentelor financiare reflectate în tabel.

Mijloace bănești plasate în bănci: Acestea includ plasări interbancare și articole în curs de încasare. Valoarea justă a plasărilor cu rată flotantă și a depozitelor overnight reprezintă valoarea de bilanț. Depozitele cu o rată fixă a dobânzii devin scadente într-o perioadă mai mică de trei luni și se estimează că valoarea lor justă nu diferă semnificativ de valoarea de bilanț, deoarece aceste instrumente au termene de scadență scurte și sunt convertibile în numerar sau decontate fără cheltuieli semnificative de tranzacționare.

Credite și avansuri acordate clienților: Acestea sunt înregistrate minus provizionul pentru depreciere. Valoarea justă estimată a creditelor și avansurilor reprezintă valoarea scontată a fluxurilor de mijloace bănești estimate viitoare ce urmează să fie încasate. Fluxurile de mijloace bănești preconizate sunt scontate la ratele de piață curente pentru a determina valoarea justă. Pentru creditele și avansurile acordate clienților cu scadență de până la un an se presupune că valoarea justă este nesemnificativ diferită de valoarea de bilanț.

Hârțiile de valoare investiționale: Acestea includ active purtătoare de dobândă păstrate până la scadență, ca active destinate pentru vânzare evaluate la cost. Valoarea justă pentru activele păstrate până la scadență este bazată pe prețul de piață sau pe cotațiile de preț ale brokerului sau dealerului. În cazurile în care această informație lipsește, valoarea justă a fost estimată prin intermediul prețului de piață cotelat pentru hârțiile de valoare cu credit, scadență și caracteristici similare. Activele destinate pentru vânzare cuprind instrumente de capital propriu înregistrate și neînregistrate fără prețuri cotelate pe o piață activă, și este imposibil de estimat valoarea justă prin metodele alternative.

Depozite ale băncilor și clienților: Pentru depozitele la cerere și depozitele fără o scadență fixă, valoarea justă reprezintă suma plătabilă la cerere la data întocmirii bilanțului contabil. Valoarea justă a depozitelor cu scadență fixă este estimată în baza fluxurilor scontate de mijloace bănești, utilizând ratele dobânzii oferite la momentul depozitelor cu scadență reziduală similară. Pentru depozitele cu scadență în termen de 1 an, se estimează că valoarea justă nu poate să difere semnificativ de valoarea de bilanț. Valoarea relațiilor pe termen lung cu depozitarii nu este luată în considerare la estimarea valorilor juste.

Împrumuturi de la bănci și companii: Împrumuturile de la bănci sunt înregistrate la cost, ce aproximează valoarea justă, deoarece aceste instrumente au termene de scadență scurte și rate flotante ale dobânzii pentru a reflecta modificările de pe piață.